

УДК 101:001.8:378.4

БОДАК Валентина – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії імені професора Валерія Григоровича Скотного, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, вул. Івана Франка, 24, Дрогобич, 82100, Україна (bodakvalentyna@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0208-5282>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4727.39.139568>

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

***Анотація.** У статті виявлено та обґрунтовано методологічні засади формування освітнього середовища сучасного університету як актуальної проблеми філософії освіти; встановлено особливості становлення освітнього середовища сучасного університету як чинника і засобу його життєдіяльності; визначено культурно-історичні обставини розвитку сучасного університету та його освітнього середовища; прослідковано розвиток освітнього середовища Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка в кінці ХХ – на початку ХХІ ст. в період управлінської, наукової, педагогічної діяльності професора В. Скотного (1948–2011).*

***Ключові слова:** сучасний університет, освітнє середовище, методологія, філософія освіти, діяльність.*

Постановка проблеми. Філософія освіти розглядає розвиток людини і систему освіти в нерозривній єдності, досліджує освітнє знання на його стику з філософією, аналізує підстави педагогічної діяльності та освіти, цілі та ідеали, методологію створення освітнього середовища сучасного університету в Європейському освітньому просторі вищої освіти.

Освіта є вагомим чинником суспільних трансформацій, засобом формування нової парадигми пристосування людини до постійних життєвих змін у глобально-інформаційному просторі. За

таких обставин згубним є відставання освіти від потреб суспільства, запобігти чому допомагає отримання та обґрунтування методологічних основ філософії освіти як сучасного наукового знання, нового рівня дослідження і розв'язання багатьох проблем буття людини та спільноти. Як область філософського знання, філософія освіти з'явилася у другій половині ХХ ст., розвивається у рамках соціальної філософії, утворюючи комплексне та міжгалузеве вивчення системи освіти, передовсім на засадах єдності теорії і практики освітньої діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Напрацювання у сфері філософії освіти представлені у дослідженнях низки зарубіжних (Б. Гершунський, С. Гессен, К. Керр, Д. Куррен, Д. Лукач, Р. Пітерс, П. Хірт, І. Шеффлер та ін.) та українських учених (В. Андрущенко, М. Дробноход, М. Згуровський, І. Зязюн, В. Кремень, С. Клепко, К. Корсак, В. Лутай, В. Огнев'юк, В. Савельєв, З. Самчук, В. Скотний та інші), які розкривають дуальну природу філософії освіти як прикладну галузь філософії – філософсько-наукове знання про теорію і практику освіти в усіх аспектах її існування.

Метою статті є виявлення та обґрунтування методологічних засад формування освітнього середовища сучасного університету як актуальної проблеми філософії освіти. У межах поставленої мети необхідно розв'язати такі **завдання**:

- виявити особливості становлення освітнього середовища сучасного університету як чинника і засобу його життєдіяльності;
- з'ясувати культурно-історичні обставини розвитку сучасного університету та його освітнього середовища;
- прослідкувати розвиток освітнього середовища Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка в кінці ХХ – на початку ХХІ ст. у період управлінської, наукової, педагогічної діяльності професора В. Скотного (1948–2011).

Виклад основного матеріалу дослідження. Суспільні виклики в Україні і світі на початку ХХІ ст. вимагають визначення і застосування новітніх основ державної освітньої політики. З цього приводу у 2006 році В. Андрущенко звернув увагу на основні принципи положення, які складають концептуальну канву сучасної філософії освіти і є актуальними й сьогодні, зокрема: – спадкоємно переймаючи й продовжуючи все те, що складало гу-

маністичне надбання минулої епохи, сучасна система освіти України збагачується новітніми світовими надбаннями й утверджується як система національна, що владно заявляє про власну конкурентоспроможність у європейському і світовому освітньому просторі; – сутність сучасного процесу навчання складає не лише збагачення особистості певною сумою знань чи формування навиків практичної діяльності, а всебічна підготовка людини до життя у глобалізованому інформаційному просторі через створення рівних умов доступу до якісної освіти, забезпечення освіти впродовж життя, формування толерантного світогляду і дискурсного характеру взаємодії народів і культур; – філософське підґрунтя навчально-виховного процесу складають принципи пріоритету людини як особистості, свободи вибору цінностей, реалізації можливостей саморозвитку, єдності національних та загальнолюдських інтересів, системності, взаємозв'язку теорії та практики, гуманітарного і природничого знання; навчальний процес здійснюється на основі плюральної методології соціального пізнання, факторного аналізу суспільних явищ, усвідомлення цивілізаційної єдності людської історії, толерантності у взаємодії народів і культур, дискурсної форми (технології) організації навчання та виховання особистості; – останнє потребує активного переоблаштування навчально-виховного процесу на засадах інформаційних технологій та мовних стратегій, розробки і впровадження інтегративних курсів та лекторіїв, підвищення ролі самостійної роботи студентів та навчальної практики [1, с. 10–11]. Переоблаштування навчально-виховного процесу у закладі вищої освіти пов'язане із певними змінами, які відбуваються в освітньому середовищі навчального закладу, у Європейському просторі вищої освіти як відповідь на нові цивілізаційні виклики. У цьому сенсі важливою постає проблема управління освітнім середовищем, визначення адекватних методологічних засад його розбудови, а також креативність, ініціатива та відповідальність керівництва навчальним закладом.

Керівники закладів вищої освіти з кінця ХХ ст. і до сьогодні долають негативні тенденції розвитку вищої освіти України попередньої епохи, водночас зберігають досягнення та здобутки, розробляють і впроваджують нову парадигму освіти, вносять зміни в освітнє середовище та управління ним. Ефектив-

ність управління новою системою освіти на рівні навчального закладу забезпечується ефективним управлінням освітнім середовищем вищого навчального закладу.

Освітнє середовище вищого навчального закладу, у визначенні М. Братко, це комплекс умов (можливостей) та ресурсів (матеріальних, фінансових, особистісних, технологічних, організаційних, репутаційних) для освіти особистості, що склалися цілеспрямовано в установі, яка виконує освітні функції щодо надання фахової освіти, що відповідає певному рівню вищої освіти, забезпечує можливості для загальнокультурного та особистісного розвитку суб'єктів освітнього процесу [2, с. 19]. Таким чином, освітнє середовище сучасного університету є, в ідеалі, досконалим педагогічним, соціальним і просторово-предметним оточенням, що забезпечує у взаємодії формування і розвиток суб'єктів університетської освіти.

Методологічні засади створення освітнього середовища в сучасному університеті, філософсько-педагогічні аспекти взаємодії цього феномену із суб'єктом вивчає філософія освіти, обґрунтовуючи його соціалізуючий та виховний потенціал. У кінці XX – на початку XXI ст. відбулися суспільно-політичні перебудовчі трансформації, що зумовили зміни в освітньому просторі вищих навчальних закладів.

З цього приводу В. Кремень встановлює перший постулат фундаментальної теорії і методології освітньої діяльності, який визначений об'єктом дослідження філософії освіти. Предметним полем (предметністю) педагогічної науки, всіх її підрозділів і варіацій, за визначенням філософа, є реально-ідеальний простір освітнього спілкування поколінь і різних професійних об'єднань, навіть якщо він збігається з просторами соціальних форм будь-якого іншого їх спілкування. Предмет філософії освіти – це засоби і способи перетворювального розуміння різних форм освітнього простору: постулати, логічні наслідки з них, що утворюють поняття окремих форм освітньої діяльності, поняття про логіку її інтелектуально-естетичного сприйняття суб'єктами педагогічної теорії і її практик та інші, з них виведені, які не виходять за межі освітньої предметності [3, с. 4–5]. Це означає, що предметом діяльності суб'єктів, які перебувають в освітньому просторі закладу освіти, є не сукупність механічно засвоєних чужих знань, умінь і

навичок, а ті освітньо-культурні потреби, які спонукають особистісно творчо перетворювати уже апробовані умови їхнього набуття.

Проблема визначення методологічних засад формування освітнього середовища сучасного університету передбачає декілька рівнів осмислення: філософський, а також застосування загальних наукових принципів і підходів та конкретно наукових, у нашому випадку – педагогічних у тісному зв'язку із освітнім менеджментом, психологією управління тощо. Філософська методологія проблеми формування освітнього середовища сучасного університету базується на методології науки, законах розвитку буття, теорії діяльності тощо.

Для методологічного інструментарію як організації освітнього середовища сучасного університету у практичній діяльності, так і вивчення проблеми в теорії важливими є фундаментальні філософські ідеї, які знайшли втілення у педагогічній, науковій, управлінській діяльності філософа, педагога, ректора Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, професора Валерія Скотного (1948–2011). Для наукових розробок проблем філософії освіти професор В. Скотний використовував ключові поняття, більшість з яких у дуальних поєднаннях відображають діалектику зв'язків педагогіки та філософії, традиції та інновації, раціонального та ірраціонального, душі та розуму, мудрості та знання, мудрості та віри, знання та віри, імпульсу та потенціалу у процесі самоствердження особистості тощо [7, с. 464–498]. Взаємозв'язок емпіричного та теоретичного аспектів управлінської діяльності професора В. Скотного був опертий на загальні положення філософської науки і аналіз, продукував нові ідеї та смисли щодо розуміння сутнісної природи механізму управління, створював нові зразки мислення й діяльності суб'єктів освітнього середовища університету та управління ним. Так, у 1992 р. ректор кинув виклик довголітній традиції проведення вступних кампаній до вищих навчальних закладів і переніс ці випробування на зимову сесію. З усіх регіонів України на 700 місць державного замовлення надійшло 5 тисяч заяв від абітурієнтів. Ті, хто пройшли випробування, стали через чотири роки найкращим випуском, однак Міністерство не дозволило продовжити експеримент. Незважаючи на це, для формува-

ння нового освітнього середовища університету в перехідний період експеримент був надзвичайно важливим, оскільки дозволив подолати в управлінні вищим закладом освіти звичні й апробовані десятиліттями механізми адміністративно-командного, бюрократичного управління, що характерні для закритих жорстко детермінованих ззовні систем державного управління вищого порядку.

В управлінській роботі ректора професора В. Скотного та діяльності викладацько-студентського колективу університету (до 1998 р. – інститут) упродовж усіх років загальним орієнтиром були результати змін: із задоволення універсалізмом і вимогами фундаментальної підготовки викликів і потреб індустріального соціуму на демократизацію освітнього процесу. Розуміння педагогіки як прикладної філософії обумовило шлях філософського обґрунтування подолання управлінських проблем, окреслило предметне поле індивідуальних наукових інтересів, спонукало до організації видавничої справи в освітньому середовищі університету, визначило в науково-дослідницькій роботі університету напрям філософсько-педагогічних пошуків як перспективу видання знаних в Україні та поза її межами низки людинознавчих студій.

З 1989 р. і до сьогодні у Вищій школі Дрогобича з ініціативи та за активної участі (до 2011 року) професора В. Скотного започатковано проведення щорічних Людинознавчих читань широкого гуманітарного профілю, видання збірки наукових праць з проблем філософії, педагогіки, інших гуманітарних дисциплін. До фахових наукових видань ДДПУ імені Івана Франка належить науковий журнал «Молодь і ринок» (рік заснування 2002). З ініціативи професора В. Скотного у Дрогобицькому державному педагогічному університеті відкрито аспірантуру та докторантуру, де сьогодні здійснюється підготовка з 12 спеціальностей, функціонує спеціалізована вчена рада К 36.053.01 (наказ ВАК України № 24 від 18.01.2008 р.) з правом прийняття до розгляду та проведення захистів дисертацій на здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії (тоді – наукового ступеня кандидата педагогічних наук) за спеціальностями: 13.00.01 – загальна педагогіка та історія педагогіки; 13.00.07 – теорія та методика виховання.

Соціокультурні, цивілізаційні, політичні проблеми та зміни в українському суспільстві кінця XX – початку XXI ст. повер-

нули людиномірність предмету філософії, розуміння її як способу духовного самовизначення людини у світі, звільнили філософське мислення від догматизму, утвердили забуті цінності плюралізму, толерантності, діалогу.

Переосмислення суспільних реалій і відтворення нового філософського контексту визначили людинознавчі, культурологічні, народознавчі і світоглядні проблеми як провідну тему досліджень професора В. Скотного. Як вчасно не пізнані і не задоволені відкрились для філософського дослідження проблеми національного, екзистенційного, релігійного буття, осяжною стала софійність української філософської традиції та її вияв у літературі як нетеоретичній формі філософування. Варто зазначити, що, отримавши підготовку у парадигмі академічної епістемної філософії, професор В. Скотний приділяв значну дослідницьку увагу проблемам історії української філософії та культури, становленню та розвитку в ній філософсько-літературної традиції екзистенційного спрямування, про що свідчать результати культурологічних, науково-педагогічних, філософських пошуків, друковані праці, тематика досліджень його аспірантів та докторантів [8].

Розв'язуючи проблему перегляду усталених стереотипів мислення, застарілих, а то й хибних, тлумачень буття і свідомості, В. Скотний та М. Михальченко називають предметом сучасної філософії світогляд людини, суспільство та особистість, з чого постає основне питання філософії – людина, її мислення, дії, розвиток. Людиновимірність предмету філософії вчені визначають багатоплановістю основного її питання і плюралістичним підходом до його розв'язання, зокрема: людина як особистість і суспільство як форма організації особистостей – це дві сторони єдиної проблеми. При цьому наголошують, що судження з цієї проблематики можуть вільно висловлювати не тільки філософи, а й представники інших наук, якщо вони виходять на проблеми світогляду, суспільства, особистості [4, с. 9–10].

Надзвичайно важливого значення в освітньому середовищі педуніверситету професор В. Скотний надавав викладанню філософії як навчальної дисципліни у фаховій підготовці майбутнього вчителя. Свідченням цього є у спадщині професора В. Скотного авторський підручник «Філософія: історичний і систематичний курс» (К., 2005), в якому автор утверджує розуміння філо-

софії як способу духовного самовизначення людини у світі, виявляє гуманістичний зміст філософського знання, його нерозривний зв'язок зі світом буття людини, по-новому аналізує проблеми розвитку духовності, визначеної як символічний світ людини. У зверненні до читача В. Скотний висловлює сподівання, що знайомство з філософією допоможе кожному визначити свою життєву позицію, впевнено розв'язувати особисті, професійні та суспільні проблеми [7, с. 223].

З'ясовуючи в персоналіях від Г. Сковороди до П. Юркевича традицію кордоцентризму в українській культурі як протиставлення в єдності гуманізму та раціоналізму, В. Скотний прослідковує її вияв у сфері філософії та освіти, зокрема у творчості П. Юркевича. Концепція «філософії освіти» П. Юркевича, говорить В. Скотний, яка сформована з позицій кордоцентризму, показує, що повне торжество людини над навколишньою дійсністю може бути досягнуте лише осягненням певного ірраціонального виміру буття, бо тільки піднявшись над чимось, можна отримати право керувати ним. Причому упорядкувальним елементом людського буття у П. Юркевича В. Скотний називає вільний дух «серця». При цьому висновує, що національна традиція кордоцентризму як соціально-духовне утворення у філософії та освіті констатує аксіологічні орієнтації людини, які уможливлюють відповідність міри свободи потребам внутрішньо-необхідної діяльності [5, с. 56–57]. Важливо наголосити, що життя та діяльність, стиль керівництва, спілкування з колегами та студентами в аудиторії та поза нею, спосіб філософування професора В. Скотного виявляє пошук і знаходження міри свободи і необхідності, що вказує на відповідність світоглядно-ментальній традиції української філософії та освіти.

Аналізуючи процес співвідношення раціонального та ірраціонального в науці та освіті, В. Скотний зокрема приходить до висновку, що релігійне виховання може стати органічним доповненням до світської освіти, дієвим засобом соціалізації людини через вивчення цінностей, вироблених релігійною свідомістю й втілених у звичаях, традиціях, через знайомство з елементами догмат при неухильному дотриманні принципів, закріплених у законі [6, с. 223].

В узгодженні із цим особистісним переконанням, а також положеннями власних теоретичних досліджень професор В. Скотний як єдиний ректор у регіоні у 2002 р. підписав з владикою Самбірсько-Дрогобицької єпархії єпископом Юліаном Вороновським угоду про функціонування в освітньому середовищі Дрогобицького педуніверситету студентського капелана. Тут проявилися мудрість та проникливість керівника, впевненість у тому, що Церква і навчальний заклад не противники, а союзники у духовному вихованні молоді, захисті моралі та формуванні здорового способу життя.

Висновки. Наукова, організаторська, управлінська, педагогічна діяльність професора В. Скотного була пов'язана із базовими філософськими питаннями зв'язків теорії і практики, визначала проблематику його наукових досліджень, що впливали із освітньої практики, позиціонувала ім'я професора В. Скотного серед перших в історії розвитку філософії освіти в Україні кінця ХХ – початку ХХІ ст.

Управлінська діяльність професора Валерія Скотного цілеспрямовано змінювала освітнє середовище Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка на засадах людиноцентризму, верховенства права, прозорості і публічності прийняття та виконання управлінських рішень, забезпечення якості освіти та якості освітньої діяльності, інтеграції у міжнародний освітній та науковий прості тощо, що конструктивно впливало на усі складові освітнього процесу, в тому числі на його результат – випускника-фахівця.

Пропонована стаття не претендує на вичерпне висвітлення проблеми, а **перспектива подальших досліджень** пов'язана із системою цінностей в освітньому середовищі сучасного університету на шляху його входження в Європейський простір вищої освіти.

Література

1. Андрущенко В. Філософія освіти ХХІ століття: у пошуках перспективи / В. Андрущенко // Філософія освіти. – 2006. – № 1 (3). – С. 6–12.
2. Братко М. Освітнє середовище вищого навчального закладу: пошук стратегій управління / М. Братко // Педагогічна освіта: теорія і практика : зб. наук. пр. / Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка. – К. : Київсь-

кий університет імені Б. Грінченка, 2014. – № 22 : Психологія. Педагогіка. – С. 15–20.

3. Кремень В. Постулати філософсько-освітньої діяльності / В. Кремень // Рідна школа. – 2013. – № 1–2 (січень – лютий). – С. 3–7.

4. Михальченко М. Передмова / М. Михальченко, В. Скотний // Михальченко М., Скотний В., Бичко І. та ін. Духовне життя українського суспільства: теоретико-методологічні та онтологічні проблеми розвитку: колективна монографія : у 3-х кн. / М. Михальченко, В. Скотний, І. Бичко та ін. ; за заг. ред. М. Михальченка, В. Скотного. – Київ – Дрогобич : Інформаційно-редакційний відділ ДДПУ імені Івана Франка, 2009. – Книга перша. – 244 с. – С. 5–10.

5. Скотний В. Кордоцентризм: гуманізм contra раціоналізму / В. Скотний // Скотний В. Українська літературно-філософська традиція: екзистенціальні проблеми : колективна монографія / В. Скотний, Л. Гамаль, Т. Білан та ін. – Київ – Дрогобич : Вимір, 2008. – 245 с. – С. 7–57.

6. Скотний В. Раціональне та ірраціональне в науці й освіті / В. Скотний. – Київ – Дрогобич : Коло, 2003. – 288 с.

7. Скотний В. Філософія: історичний і систематичний курс / В. Скотний. – К. : Знання України, 2005. – 576 с.

8. Українська літературно-філософська традиція: екзистенціальні проблеми : колективна монографія / В. Скотний, Л. Гамаль, Т. Білан та ін. – Київ – Дрогобич : Вимір, 2008. – 245 с.

References

1. Andrushchenko, V. (2006). *Filosofiiia osvity XXI stolittia: u poshukakh perspektyvy* [Philosophy of education of the XXI century: in search of a perspective]. *Filosofiiia osvity – Philosophy of education*, 1 (3), 6–12 [in Ukrainian].

2. Bratko, M. (2014). *Osvitnie seredovyshche vyshchoho navchalnoho zakladu: poshuk stratehii upravlinnia* [Educational environment of a higher educational institution: the search for management strategies]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka: zbirnyk naukovykh prats – Pedagogical Education: Theory and Practice: a collection of scientific works*, 22, 15–20. Kyiv: Kyivskiy universytet imeni B. Hrinchenka [in Ukrainian].

3. Kremen, V. (2013, January–February). *Postulaty filosofsko-osvitnoi diialnosti* [Postulates of philosophical and educational activity]. *Ridna shkola – Native school*, 1–2, 3–7 [in Ukrainian].

4. Mykhalchenko, M., & Skotnyi, V. (2009). *Peredmova* [Preface]. In M. Mykhalchenko, V. Skotnyi, I. Bychko et al., *Dukhovne zhyttia ukrain-skoho suspilstva: teoretyko-metodolohichni ta ontolohichni problemy rozvytku: kolektyvna monohrafiia – Spiritual life of Ukrainian society: theoretical and*

methodological and ontological problems of development: collective monographs. M. Mykhalchenko, & V. Skotnyi (Eds.). (Vols. 1–3; Vol. 1), (pp. 5–10) [in Ukrainian].

5. Skotnyi, V. (2008). Kordotsentryzm: humanizm contra ratsionalizmu [Cordocentrism: humanism of contra rationalism]. In V. Skotnyi, L. Hamal, T. Bilan et al., *Ukrainska literaturno-filosofska tradytsiia: ekzystentsialni problemy: kolektyvna monohrafiia – Ukrainian literary-philosophical tradition: existential problems*: collective monographs (pp. 7–57). Kyiv – Drohobych: Vymir [in Ukrainian].

6. Skotnyi, V. (2003). *Ratsionalne ta irratsionalne v nauksi y osviti [Rational and Irrational in Science and Education]*. Kyiv – Drohobych: Kolo [in Ukrainian].

7. Skotnyi, V. (2005). *Filosofiia: istorychnyi i systematychnyi kurs [Philosophy: historical and systematic course]*. Kyiv: Znannia Ukrainy [in Ukrainian].

8. Skotnyi, V., Hamal, L., Bilan, T. et al. (2008). *Ukrainska literaturno-filosofska tradytsiia: ekzystentsialni problemy: kolektyvna monohrafiia [Ukrainian literary-philosophical tradition: existential problems*: collective monographs]. Kyiv – Drohobych: Vymir [in Ukrainian].

BODAK Valentina – Doctor of Philosophy Sciences, Professor, Head of the Philosophy Department named after Valeriy Skotnyi, Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, Ivan Franko str., 24, Drohobych, 82100, Ukraine (bodakvalentyna@gmail.com)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0208-5282>

DOI: <https://doi.org/10.24919/2522-4727.39.139568>

METHODOLOGICAL PRINCIPLES OF FORMING EDUCATIONAL ENVIRONMENT OF THE MODERN UNIVERSITY

Abstract. The article reveals the methodological principles of formation of the educational environment of the modern university as an actual problem of the philosophy of education, a factor and means of functioning of a modern university; traces the development of the educational environment of the Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University in the cultural and historical circumstances of the late 20th and early 21st centuries during the period of the administrative, scientific, pedagogical activity of Professor Valeriy Skotnyi (1948–2011). Professor V. Skotnyi’s scientific, administrative, organizatio-

nal, managerial, pedagogical activity was connected with the basic philosophical questions regarding the relation of theory and practice, determined the problems of his scientific researches, positioned the name of Professor V. Skotnyi among the first in the history of the development of the philosophy of education in Ukraine the end of the XX – beginning of the XXI century. In his managerial work Rector V. Skotnyi and the teaching personnel of the University (until 1998, the Institute) were guided by the results of the change: with the satisfaction of universalism and the requirements of the fundamental preparation of the challenges and needs of the industrial society for the democratization of the educational process. Understanding of pedagogy as an applied philosophy predetermined the way of philosophical substantiation of the decision of managerial problems, outlined the subject field of individual scientific interests, encouraged the organization of publishing in the educational environment of the university, and determined the direction of philosophical and pedagogical searches in the university's research work. The managerial activity of Professor V. Skotnyi purposefully changed the educational environment of the Drohobych Pedagogical University on the basis of human-centrism, the rule of law, transparency and publicity in the adoption of managerial decisions, ensuring the quality of education, integration into international educational and scientific space, etc., which had a favorable effect on all the components of the educational process including its final result – a good specialist.

Keywords: modern university, educational environment, methodology, philosophy of education, activity, management.

Одержано 5.05.2018